

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

V. Geor. Cortesivs Cardin. Iacobo Sadoleto Cardin. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

sine contumelia id agant, non solum non succentiam, sed magis gratiarum etiam illis gratiarum debitorem me confitear, nec minus quicquam facere erga me possunt, quod mihi accidere poterat vel utilius, vel gratius. Quamobrem mi optime Cortesi, cum ego & iudicio tuo plurimum, & voluntati erga me omnia tribuam: sum que ipse (vt tute nosti) semper que fuerim tui cupidissimus & amantissimus: da mihi hanc operam quaeso, & in hoc officio vere amicitiae inserui: vt mea lucubratiuncula tuae doctrinae & lima emendatior. Vale, & nos dilige. Ex Felicianae Carpentoracensis diocesis, V. Idus Iunii. M.D.XLIV.

V.

GEOR. CORTESIUS CARDIN. IACOBO
Sadoleto Cardin. S. P. D.

ET ratio officii postulabat, vt post tuum à nobis dilectissimas crebras ad te literas darem, quibus & de rebus publicis, & de priuato rerum mearum statu fieres certior: (hoc enim & consuetura inter nos amicitiae, & maximis beneficiis in me tuis fuisse consentaneum) nescio tamen quo pacto factum esse dicam, vt cum dies nullus esset, quo non id facere cogitarem, omnes tamen re (vt ita dicam) infecta elaberentur. Cum verò tandem me citiurni silentii suppuderet, constituissemque omnino in posterum eiusmodi negligentiae maculam epistolarum frequentia delere repente redditus est mihi à te fasciculus, in quo non solum ad me & ad complures amicos literae fuerunt: sed elegans etiam de Patgatorio loco libellus: cuius (vt facile intellexi) maxima apud omnes expectatio iam antea concitata erat: quod dum tu Bononiae esses, nescio quid de ea re & doctis, & tui amantissimis fuisse pollicitas: visum est nobis nihil opportunius accidere potuisse. Quod enim prius, cum nihil haberem quod descriptione magnopere dignum esset, facere cogitarem, vt ad te scriberem: nunc rati proposito argumento longe facilius mihi videor esse factum, si adhuc quidem accidit incommodissimè: tanta enim fuit flagrantium molestia, vt vix semel libelli legendi, & id ipsum cursum facultas nobis data fuerit. Qui enim literas tuas reddidit, nescio qua ratione intellexerat, librum in eundem fasciculum fuisse obiectum: cum que id ex eo cognitum fuisset: non potuit à me, amicis postulantibus, diutius denegari. Ex eo tamen quod primis, vt aiunt, labris gustare licuit, intellexi maximè obscurum locum, & à nullo antea satis diligenter tractatum, & nescio an omnium qui nunc praecipue in controversiam venere, longè difficillimè, à te & tractari commodè, & luculentissimè explicari. Quae de te tamen, non solum quid ego sentiam, cum ex amicorum meorum

horum recuperauero, sed & quid ipsi iudicauerint, summa fide & diligentiā te faciam certiorē. Nunc ea tantum de causa ad te scripsi, ne fortasse, ut nunc sunt tempora, suspicareris, literas tuas ad nos non peruenisse. Quod ad publicas res attinet, scito, omnium animos de rerū euentu hic magnopere esse sollicitos: nec quatenus prius quam ad huius miserissimi belli exitum peruenire possint. Est enim non magnopere adhuc Romæ tumultuata civitas, summi Pontificis consilio singulari & providentiā: cūm tamen omnia armis vndique circumsonent, vix fieri potest, ut ex aliorum calamitatibus, non cogamur de propriis periculis cogitare. Tu, quando honestissimum otium nactus es, & in eo potissimum opposto, in quo & tui sacerdotii munera præfens obire poteris, quod coeli clementia, & amicitia locorum, maxima te proci affertur incunditate: partem velim credas magnam felicitatis esse affectum, præsertim cūm propè omne tempus infumosa opprimenda extinguendaque perditorum hominum impetibus qui non iam, ut antea, occultis cuniculis: sed aperte armis ipsam caputque totius religionis inuasere. Vale. Et recurre ad amicis libello, longiores à me literas expecta. Romæ, Cæsar. Italij.

VI.

IAC. SADOLETVS S. R. E. CARDINAL. IACOBUS Sabello Cardin. S. P. D.

A NOSTRIS Florellus, maximus laudator & obseruator tui, Arelatha reuersus ad nos, cū multis aliis de rebus me doceret, quæ in istis locis publicè gerantur: tum ea de meis priuatis amicis ac necessitudinibus, mihi nuntiavit, quæ ego maximè audivi expectabam. In quibus id mihi fuit gratissimum, quod eorum quæ ego diuturno iam amore & fideli beneuolentia prosequor, eorum matrem erga me, & parem voluntatem esse declarauit. Quæ ipsam nuntio nihil vnquam possum audire optatius. Nā cum auara mea eiusmodi semper fuerit, ut omnem propemodum meam delectationem vitæ in bonorum & doctorum amicis habuerim constitutam: nunc cū vna hæc mihi, cæteris aut iam placide amissis, aut certè extenuatis exolescentibusque voluptionibus, remaneat incunditas, quod in amicorum cogitatione firmem in se finauit acquiesco: cū de eorum officio ad me pertinet, nihil est ex quo lætitia affici maiore possim. Ac ille mihi deus quidem multa, de te verò Sabello optime atque humanissime ea mecum locutus est, quæ ego cū in te etiam tum adolescentæ multis primo mihi nuntiantibus, deinde breui illa consuetudine nostra, tanquam florescentia perspiciere cœpisset,

Aa s gau-